

Prépa. Kiriaki 2000

Grèce

***Fédération Française de Spéléologie
Groupe Spéléologique Valentinois
Groupe Spéléo d'Hauteville Lompnès
Σ. ΕΛ. Α. Σ.***

Prépa. Kiriaki 2000

Du 25 février au 5 mars 2000.

***Fédération Française de Spéléologie
Groupe Spéléologique Valentinois
Groupe Spéléo d'Hauteville Lompnès
Σ. ΕΛ. Α. Σ.***

Le 10 avril 2001.

Thierry Mongès

Pré du Moulin, St Jérôme

01640 Boyeux St Jérôme

Mail : Thiethe-Manon@Wanadoo.fr

Sommaire :

Introduction. -----	P. 4 et 5
Présentation. -----	P. 6
Déroulement. -----	P. 7 à 9
Compte rendu Grec -----	P. 10 à 14
Croquis d'explo. -----	P. 15 à 17
Budget. -----	P. 18
Conclusion. et Historique.	P. 19
Annexes. -----	P. 20 et 21

Introduction :

La « prospection statique »

Pour avoir parcouru le karst pendant de très longues heures à la recherche du moindre indice de cavité, le spéléologue français sait combien il est ingrat de prospecter dans nos massifs nationaux.

La prospection en Grèce est souvent tout autre, mais pas forcément plus simple. Elle est souvent beaucoup plus technique, encore plus longue et hasardeuse. Les nerfs du spéléo, impatient de découvertes devant des kilomètres carrés de paysage calcaire vierge, sont parfois soumis à une tension extrême.

La meilleure technique est de se caler dans sa chaise au café, et de commander un Ouzo (le Coca marche aussi, mais est moins efficace pour la mise en confiance des locaux).

Le short déchiré du prospecteur fanatique, est à échanger contre un pantalon sobre aux couleurs non fluo.

Le groupe d'explorateurs, avide des profondeurs, doit attendre patiemment que le serveur revienne en feignant un sérieux et un respect de la population indigène. Pas de trop grands gestes, les paroles sont mesurées.

Les boissons arrivent, c'est l'instant clé. Il faut alors, à l'aide d'un vocabulaire limité (25 mots environ), vanter la beauté des lieux, l'excellence du temps et nous présenter :

« Nous sommes des spéléologues et nous cherchons de l'eau ».

Les premières réponses à nos questions sont souvent très peu encourageantes :

- Des grottes ? ... je ne sais pas, je ne pense pas... non !
C'est souvent comme cela que se termine la première séance de prospection statique sur le terrain.

La méfiance est importante, nous venons chercher des trésors, de l'or, des planques d'armes, investiguer sur la disparition de quelques allemands ou turcs un peu trop conquérants...

Tout l'art de cette prospection consiste à prouver notre bonne foi, et gagner la confiance des indigènes.

Il faut aussi savoir trouver ceux qui ont la connaissance et qui parlent plus facilement.

Lors d'une séance de repérage en extérieur, nous avons rencontré un jeune berger immigrant albanais. Celui-ci, fortement motivé par l'allure de nos sandwiches, a troqué la position d'une dizaine de trous contre nos repas de midi.

Notre ami Costas, a mis environ 5 ans pour faire avouer à son beau-frère, habitant du village, que quelques cavités d'envergure étaient situées dans les environs.

Je vous laisse imaginer les efforts qu'un spéléo français doit déployer pour arriver à un tel résultat !

En Grèce, comme dans de nombreux pays méditerranéens, la moindre parcelle de terre et d'herbe est exploitée par les bergers. Ces bergers qui accompagnent les troupeaux dérivant sur les étendues karstiques, connaissent le plus petit abri, la plus petite fissure où pourrait s'égarer une brebis.

Dans nos massifs, cette connaissance est la plupart du temps perdue, les forestiers et les chasseurs n'ont pas forcément toujours besoin d'une telle connaissance.

La Prospection statique est certes lente et difficile, mais quand elle commence à payer, la qualité des rapports humains et des découvertes fait apprécier aux non-spécialistes les longues soirées alcoolisées et enfumées sur fond de sirtaki.

« Alain »

Photographie :
Adamopoulos
Costas

Présentation :

L'équipe :

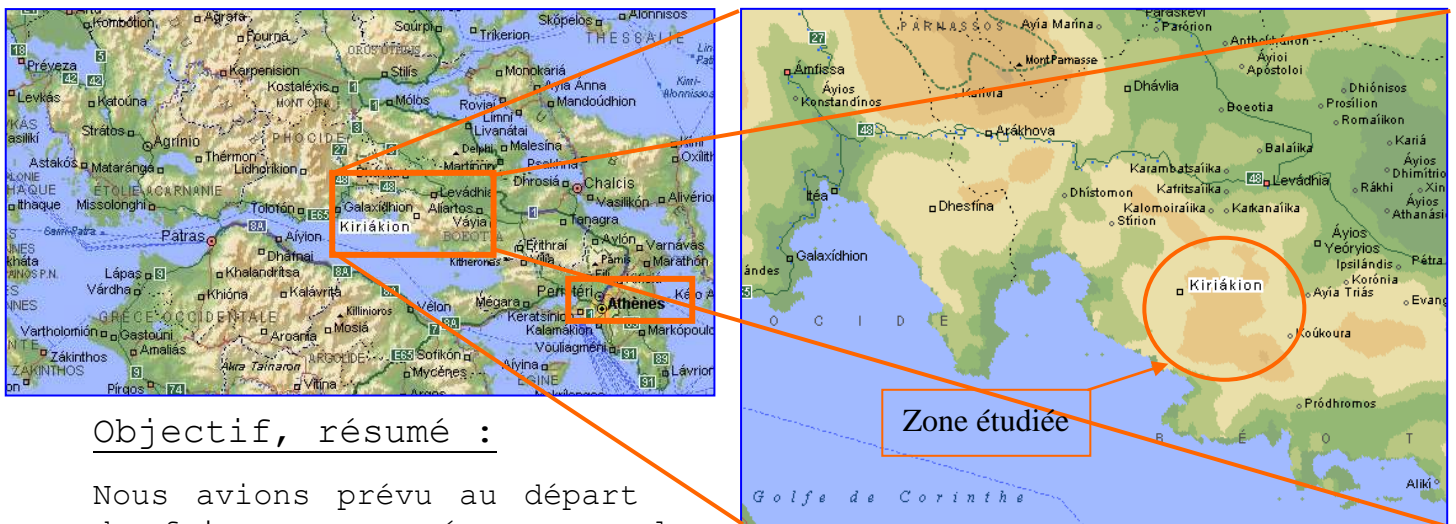
Soubirane Alain et Noailles Ghislaine du G. S. V. (Valence)
Mongès Thierry du G. S. H. L. (Hauteville Lompnès)
Adamopoulos Costas, Christodoulou Andréas et Mitzakis Nikos du S. EL. A. S.

Dates :

Du 25 février au 5 mars 2000

Les lieux :

Kiriaki est un village de montagne (environ 800 m d'altitude), à quelques kilomètres seulement de la mer de Corinthe.

Objectif, résumé :

Nous avons prévu au départ de faire un repérage sur le massif d'Elikonas au sud et à l'est de Kiriaki. Ce massif culmine à 1747 m d'altitude. D'après nos amis grecs, il y a eu peu ou pas de prospection sur ce massif et dans cette région. D'ailleurs il y en a toujours peu ou pas : la neige nous ayant surpris, nous obligeant à nous rabattre sur des objectifs moins élevés ! Nous avons prospecté le sud du massif qui plonge dans la mer de Corinthe. Cinq petites cavités ont été découvertes, et descendues. Avec une profondeur allant de -5 m à -25 m.

Déroulement :

Vendredi 25 février :

Départ de l'aéroport de Lyon-Satolas et arrivée à Athènes vers 14 h après une escale d'une heure à Zurich, pour faire le plein de chocolat suisse, miam miam.

Costas nous a réservé une voiture (à un prix défiant toute concurrence), nous nous rendons chez lui pour y passer la soirée.

Visite guidée d'Athènes le soir.

Samedi 26 février :

Rendez-vous au club (S. EL. A. S.) pour une journée d'initiation aux techniques de progression sur corde, ceci dans une petite cavité non loin d'Athènes.

La cavité (Tripa Sikia) nous semble peu approprié pour l'initiation, vu l'odeur qui s'en échappe ! Mais bon, cela ne semble pas gêner les spéléos Grecs.

Nous apprenons qu'il y a une semaine un camion de pompier est tombé dedans, quelle drôle de façon de faire de la spéléo !!

Dimanche 27 février :

Aujourd'hui, rendez-vous à 9h au local du club, départ pour une initiation dans deux cavités. On se sépare : une équipe ira avec les plus « faibles » pour équiper un -30 m et l'autre équipe ira faire un -105 m. Belle classique proche d'Athènes, cavité tectonique débutant par un puits de 60 m. Encore une fois la méthode d'initiation grecque nous laisse perplexes !

Lundi 28 février :

Les Grecs ont décidé de nous faire un petit cadeau, ils nous proposent de continuer l'explo. d'une cavité dans le Péloponnèse (120km d'Athènes) où ils sont arrêtés à -160 m sur puits. Malheureusement, la neige ne nous permet pas d'accéder jusqu'à l'entrée en

voiture : marche d'approche dans la neige et pas assez de temps pour y descendre. A l'entrée il y a un courant d'air de folie !! Ils y retourneront quelques semaines plus tard et descendront jusqu'à -250 m.

Mardi 29 février :

Enfin le départ pour Kiriaki, nous recevons un accueil chaleureux au village, comme toujours en Grèce.

Une petite séance de prospection sur les collines environnantes surplombant la mer de Corinthe. Les villageois nous disent que nous avons de la chance, car cette année il y a beaucoup de neige ! Quelle bol !

Mercredi 30 février :

Aujourd'hui, levé matinal car un berger du village doit nous montrer des grottes et tripas. Il nous guide à travers la "garrigue" située en bordure de la mer de Corinthe, et il nous montre l'entrée de plusieurs cavités. On retourne à Kiriaki chercher le reste de la troupe, et on retourne sous terre..

Pas bien loin d'ailleurs car "ça queute" rapidement sur faille avec courant d'air chaud ! Heureusement un Albanais qui travaille dans le coin semble intéressé par nos sandwiches et veut bien les troquer contre des accès de trous qui "queutent" tous aussi rapidement (- 5m).

Jeudi 01 mars :

Pour démarrer cette journée, une petite prospection à gauche de la route entre Kiriaki et Agias Anna (au niveau d'une ancienne mine de bauxite). Zone très belle, possédant un caractère alpin prononcé, mais pas de trouvaille intéressante.

L'après midi enfin du sérieux, un berger veut nous montrer un gouffre "Carcano Loutsas Kaloqirou" Tout au long de la descente nous rencontrons des vieilles échelles métalliques, au fond nous trouvons des

casques, une pelle, des outils hétéroclites, nous nous arrêtons sur un chantier de désobstruction ! De retour à l'air libre le berger nous explique qu'un chercheur d'or a trouvé la mort quelques mois auparavant dans cette cavité. Il n'a pas eu la force de remonter et a fait une chute de 15 m !

Vendredi 02 mars :

Le matin nous prospectons en bordure de la mer de Corinthe, à la recherche de deux grottes indiquées par un berger. Belle galerie de 20m pour une section moyenne de 5x3.

L'après midi prospection sur la gauche de la route entre Kiriaki et Agia Anna, Trois belles dolines remplies de neige ne nous laissent rien entrevoir ! !

Samedi 03 mars :

Petite prospection au sud de la route Kiriaki-Agia Anna au niveau des restes d'une ancienne exploitation de bauxite, beau lapiaz sous couvert forestier, mais toujours rien.

Le soir, retour sur Athènes avec son cortège d'embouteillages et de pollution, après une semaine dans un cadre idyllique et neigeux, c'est dur !

Dimanche 04 mars :

Photographie :
Adamopoulos
Costas

Décollage à 7h d'Athènes et arrivée dans la tourmente française à 14h, après une escapade agréable et conviviale.

Αναγνωριστική Σπηλαιολογική Αποστολή από Έλληνες και Γάλλους σπηλαιολόγους στο ορ.Ελικώνας τον Νομ. Βοιωτίας.

Κ. Αδαμόπουλος, μέλος του ΣΕΛΑΣ

Ως γνωστόν ο ΣΕΛΑΣ έχει ιδρυθεί ήδη εδώ και τρία χρόνια (... όταν γράφονται αυτές οι γραμμές). Την πρωτοβουλία για την ίδρυση του είχε ο πρόεδρος του Ν.Μητσάκης και η Ρ.Χριστοδούλου μετά την αποχώρησή τους από τον ΣΠΕΛΕΟ. Ταυτόχρονα με την τοπική επικύρωση του καταστατικού του απέκτησε καινούργια μέλη. Αρκετά από αυτά ήταν νέοι άνθρωποι στον χώρο και την ηλικία (ή στην ψυχή όπως ο αντιπρόεδρος κος. Δημήτρης Δήμιζας). Εκτός από τον υπογράφοτα ακόμη τρεις σπηλαιολόγοι με προηγούμενη εμπειρία στήριξαν τον νεοσυσταθέντα σύλλογο με την εγγραφή τους και έκτοτε την ενεργό συμμετοχή τους.

Η προηγούμενη εμπειρία των ενεργών σπηλαιολόγων προερχόταν από τους συλλόγους ΕΣΕ, Σπηλαιολογική Ομάδα ΤΕΙ Ηρακλείου και ΣΠΕΛΕΟ. Έτσι άνθρωποι με εντελώς διαφορετική σπηλαιολογική οπτική ενώθηκαν από τους κοινούς στόχους, τις προσδοκίες και τα οράματα. Αυτή η προηγούμενη τριβή τους, έφερε στον ΣΕΛΑΣ και τις προηγούμενες επαφές και σχέσεις τους, τους κοινούς στόχους και την φιλία που τους ένωνε με έμπειρους σπηλαιολόγους όπως ο Thierry Monges και η Manon Moreau από την Γαλλία.

Μετά από 6 συνεχείς αποστολές στην Κρήτη σκεφτήκαμε ότι για το καλοκαίρι του 2000 μια αλλαγή θα ήταν ότι καλύτερο! Έτσι αφήσαμε τα περασμένα χρόνια πίσω μαζί με τις αναμνήσεις μας από μεγάλα γνωστά βάραθρα όπως «Ο Τάφος στα Πετραδολάκια (-475)», το «Διπλοτάφκι (-400)», η «Ταφκούρα (-810)» αλλά και ο «Γουργούθακας (-1208)».

Προσκαλέσαμε τους Γάλλους φίλους μας ώστε να ξεχάσουν για λίγο τους «ανοικτούς λογαριασμούς» και να ανοίξουν μια μικρή παρένθεση.... Με την ευκαιρία δύο άλλες «ανοικτές» παρενθέσεις πιθανόν θα συμπληρώνονταν.... Η μια άνοιξε πολύ παλιά, ταυτόχρονα σχεδόν με την ίδρυση της ΕΣΕ από τον ίδιο τον Ι.Πετρόχειλο και ήταν ευκαιρία αλλά και μεγάλη ευθύνη για όλους τους Έλληνες σπηλαιολόγους (Ο Ι.Πετρόχειλος εξερεύνησε πρώτος την «Στοιχειωμένη» στις 9/10/1950 σαν μέλος της Σπηλαιολογικής Ομάδας του Ε.Ο.Σ.) Η δεύτερη παρένθεση άνοιξε το 1998 από τον ΣΕΛΑΣ όταν πραγματοποιήθηκε η τότε αποστολή του υπό την ευθύνη του Νίκου Μητσάκη στην «Στοιχειωμένη»

Εξάλου η Σπηλαιολογική Ομάδα του ΤΕΙ Ηρακλείου Κρήτης² είχε δραστηριοποιηθεί αρκετές φορές στην περιοχή της κοινότητας Κυριακίου (πολύ κοντά στην «Στοιχειωμένη») και έτσι είχαν περισυλλεγεί διάφορες πληροφορίες για βάραθρα στην περιοχή. Προσωπικά τόσο ο γράφωντας όσο και ο Παναγιώτης Ζώνας, κάτοικος Κυριακίου είχαν συλλέξει με πολύ κόπο

πληροφορίες μετά από αρκετή προσπάθεια αλλά και χρόνο³ μιας και οι κάτοικοι ήσαν ιδιαίτερα επιφυλακτικοί.

Έτσι το προφίλ της αποστολής άρχισε να σχηματίζεται στο μυαλό μας: Ένα από τα παλαιότερα ασβεστολιθικά βουνά της χώρας με υψόμετρο 1749μ (κορυφή Παλαιοβούνα), με μια τουλάχιστον πηγή μεγάλης παροχής νερού στους πρόποδες του (πηγή της Κρύας στην Λιβαδειά)⁴, σχημάτιζαν ένα μεγάλο υπόγειο καρστ στην φαντασία μας. Η περιοχή δεν έχει ιστορικό μαζικών εξερευνήσεων από κάποια πολυήμερη σπηλαιολογική αποστολή ενώ το ιδιαίτερα όμορφο και καταπράσινο τοπίο προΐκονομούσαν πολυάριθμες μικρές-μεσαίες εξερευνήσεις. Όλα τα εφόδια για να υποστηριχθεί η κατασκήνωση να βρίσκονται πολύ κοντά. Η κατασκήνωση δε δεν θα μπορούσε να είναι αλλού από το «αγχωλυτικό» οροπέδιο της Αρβανίτσας το οποίο απέχει μόλις 8 Κμ από το Κυριάκι. Η απόσταση από την «Στοιχειωμένη» σχετικά μικρή (τότε δεν είχε χαλάσει ακόμη ο δρόμος...) και γύρω - γύρω αμέτρητα ανεξερεύνητα βάραθρα.

¹ Στην αποστολή 1998 συμμετείχαν και μέλη του ΣΠΕΛΕΟ αλλά και της ΕΣΕ.

² Μέλη του ΣΕΛΑΣ υπήρξαν πριν την ίδρυση του μέλη της ομάδας αυτής.

³ Από τον Νοέμβριο του 1995... Σοβαρή ένδειξη για ανεπτυγμένο ενεργό υπόγειο κάρστ.

Κάπως έτσι περιγράψαμε στους Γάλλους την αποστολή και τους προτρέπαμε με ενθουσιασμό για την συμμετοχή τους. Δεν έμενε λοιπόν παρά να οργανώσουμε από κοινού μια αναγνωριστική αποστολή μικρής διάρκειας ώστε να μπορέσουμε να προβλέψουν καλύτερα τυχόν προβλήματα που θα καθιστούσαν την καλοκαιρινή αποστολή λιγότερο αποτελεσματική ή λιγότερο ευχάριστη. Η αναγνώριση διήρκεισε 5 ημέρες, από 29 Φεβρουαρίου έως και 4 Μαρτίου 2000. Σ'αυτήν συμμετείχαν οι Γάλλοι:

Από το GSHL συμμετείχαν:

- Thierry Monges Υπεύθυνος της Γαλλικής ομάδας. Μέλος του GSHL και υπεύθυνος στην CREI⁵ για τις αποστολές Γάλλων στην Ελλάδα.
- Alain Subiraine Ο ανεπανάληπτος .. Porcinet!!!!
- Ghuishlane Noailles Γυί-Γυί

Από τον ΣΕΛΑΣ συμμετείχαν:

- Κώστας Αδαμόπουλος Υπεύθυνος για την Ελληνική Ομάδα. Γραμματέας του ΣΕΛΑΣ
- Νίκος Μητσάκης Πρόεδρος ΣΕΛΑΣ
- Ανδρέας Χριστοδούλου Έφορος υλικών ΣΕΛΑΣ.

Η άφιξη των Γάλλων έγινε την Παρασκευή 25 Φεβρουαρίου 2000 δίνοντας την ευκαιρία σε πολλά νέα αλλά και παλαιότερα μέλη του ΣΕΛΑΣ να ανταλλάξουν συζητήσεις και εμπειρίες. Το πρόγραμμα, περιελάμβανε και δύο

κοινές εξορμήσεις γνωριμίας και ανταλλαγής εμπειριών, μια στο βάραθρο «Συκιά» στην Βούλα και μια στον Υμητό στην «Παρεξήγηση (-105μ)» και ένα βάραθρο 27μ στην ίδια περιοχή. Επιχειρήσαμε επίσης να επισκεπτούμε τον υπό εξερεύνηση «Χελιδορέα (-220μ)» στην Άνω Πίτσα του Ν.Κορινθίας.

Η τελική φάση της αποστολής πραγματοποιήθηκε στο Κυριάκι του νομού Βοιωτίας. Τα χιόνια επίσης δυσχέραιναν και την κίνηση μας προς το Κυριάκι την 1η ημέρα ενώ για τον ίδιο λόγο δεν κατέσται δυνατή η αναγνωριστική κατάβαση στην «Στοιχειωμένη» (την 2^η μέρα) αν και φτάσαμε με δυσκολία στην χιονισμένη είσοδο της.

Οι καιρικές συνθήκες δυστηχώς δεν ευνόησαν την αποστολή καθώς περιόρισαν τις εξερευνήσεις μας σε χαμηλό υψόμετρο (50-200μ) κοντά στα παράλια της Αντίκυρας. Συνολικά εξερευνήθηκαν και χαρτογραφήθηκαν 5 βάραθρα μικρού βάθους (μέγιστο 2 μ.) και 2 σπήλαια (μεγ.Μήκος 30μ) στην περιοχή της κοινότητας Κυριακίου ενώ επισκεφτήκαμε 3 βάραθρα στην Αττική και ένα σύγχρονο ορυχείο βωξίτη στον Ελικώνα.

¹ Στην αποστολή 1998 συμμετείχαν και μέλη του ΣΠΕΛΕΟ αλλά και της ΕΣΕ.

² Μέλη του ΣΕΛΑΣ υπήρξαν πριν την ίδρυση του μέλη της ομάδας αυτής.

³ Από τον Νοέμβριο του 1995... Σοβαρή ένδειξη για ανεπτυγμένο ενεργό υπόγειο κάρστ.

Το χρονικό

Παρασκευή 25 Φεβρουαρίου 2000. Με πολύ χαρά συναντήσαμε τους φίλους από την Γαλλία στο αεροδρόμιο του Ελληνικού. Είχαμε ενοικιάσει αυτοκίνητο για λογαριασμό τους και ολοι μαζί ξεκινήσαμε για το σπίτι του γράφοντα όπου και θα φιλοξενούνταν. Αργότερα την ίδια μέρα επισκεφτήκαμε τα γραφεία του συλλόγου τα οποία ...εντυπωσίασαν τους φιλοξενούμενους!

Σάββατο 26 Φεβρουαρίου 2000. Επίσκεψη στο Πανόραμα Βουλας στο σπηλαιοβάραθρο «Συκιά» (-35μ) (Χάρτης 1) όπου και επροκειτε γίνετε κατάβαση εθισμού για κάποια καινούργια μέλη του ΣΕΛΑΣ. Ενδεικτικά αναφέρουμε αυτούς οι οποίοι είτε «βαπτίστηκαν» είτε κατέβηκαν εκείνη την ημέρα : Κών/νος Παγιάτης, Γιώργος Μελλισας, Αγγελική, Τέλης, Κωστας Κωσταντινιδης, Ολυμπία Αναγνώστου, Τέλης, Δημήτρης Στράτος (ΕΣΕ). Ο Thierry με την ευκαιρία πειραματίστηκε σε μια εναλλακτική θέση του croll, γεγονός που έγινε αφορμή για περαιτερω επεξεργασία και συζήτηση αργότερα.

Κυριακή 27 Φεβρουαρίου 2000. Μια ακόμη μεγαλύτερη ομάδα ξεκίνησε την επόμενη ημέρα το πρωί για τον Υμητό, συγκεκριμένα για την θέση «Σταυρός». Εκεί πολλά νεα μέλη του ΣΕΛΑΣ θα είχαν την ευκαιρία να μιλήσουν και να κινηθούν στην σπηλια μαζί με τους Γάλλους σπηλαιολόγους. Την πολύ μεγάλη

ομάδα αναγκαστήκαμε να χωρίσουμε στα δύο οποτε και οι περισσότεροι πήγαν στο 27άρι βάραθρο ενώ οι υπόλοιποι ξεκίνησαν για την «Παρεξήγηση» (-105μ) (Χαρτ. 2) Ο χάρτης που παρατήθετε είναι σκαρήφημα και δεν είναι ιδιαίτερα ακριβής. Για την ιστορία αναφέρουμε ότι το βάραθρο αυτό ήταν το βαθύτερο Ελληνικό σπήλαιο το 1949. Εξερευνήθηκε από το ζεύγος I. & A. Πετροχειλού. Παρέμεινε στην πρώτη θέση της λίστας των βαθύτερων Ελληνικών σπηλαίων για μια χρονιά αφού το 1950 ανακαλήφθηκε το βάραθρο του «Πύργου» επίσης στον Υμητό.

Δευτέρα 28 Φεβρουαρίου 2000. Εκείνο τον καιρό εξερευνούσαμε ένα πολύ ομορφο και αρκετα ελπιδοφόρο βάραθρο στην περιοχή του Ξυλοκάτρου, συγκεκριμένα στην περιοχή της κοινότητας Ανω Πιτσά. Το όνομα του «Χελιδορέας» το οποίο ανακαλύφθηκε από τον Δημήτρη Στράτο μέλος της ΕΣΕ οποίος με παρακίνησε να προχωρήσουμε στην εξερευνησή του. Όταν ήρθαν οι Γάλλοι ήταν -160μ βάθος ενώ σήμερα που γράφονται αυτές οι γραμμές έχει φτάσει -220μ. Είχαμε ήδη κανονίσει να το επισκεφτούμε μαζί με τους φίλους και έτσι ξεκινήσαμε να κάνουμε. Τελικά ο καιρός είχε αντίθετη άποψη και το μόνο που πετύχαμε ήταν να περπατήσουμε στο χιόνι, μέχρι την είσοδο και να παίξουμε λίγο χιονοπόλεμο. Εντυπωσιακό ήταν το ρεύμα αερά στην είσοδο του σπηλαίου.

Τριτη 29 Φεβρουαρίου 2000. Αναχώρηση για το Κυριακη με καλό καιρό από την Αθήνα. Πλησιάζοντας στο χωριό, ο καιρός ήταν μεν καλός όμως τα χιόνια ήταν ακόμα εκεί από την κακοκαιρία της προηγούμενης ημέρας. Ξεκινήσαμε παρολα αυτά με το Νίνα του Νίκου για την «Στοιχειωμένη». Μόλις το αυτοκίνητο δεν πήγαινε άλλο συνεχίσαμε με τα πόδια μέχρι την είσοδο του βαραθρου. Στην συνέχεια η ανάβαση στο χωριό ήταν ακόμη πιο επεισοδιακή... για το μικρό μας ενοικιαζόμενο αυτοκίνητο! Αμέσως αφού τακτοποιηθήκαμε στο χωριό ξεκινήσαμε να εντοπίσουμε καποια βαραθρα για τα οποία είχαμε πληροφορίες. Ήταν πραγματικά ένα υπέροχο απόγευμα, με πολύ περπάτημα κάτω από τα χιονισμένα έλατα. Δυστηγώς νυχτωσε πριν εντοπίσουμε κάποιο βάραθρο.

Τετάρτη 1 Μαρτίου 2000. Νωρίς εγερτήριο για να πάμε μαζί με τον Χαράλαμπο Κόλλια σε μια τοποθεσία χαμηλότερα από το χωριό, όπου θα μας υποδείκνυε κάποια βάραθρα. Μας υπέδειξε δύο βάραθρα, ένα -6μ (Χαρτ. 3) και ένα -8μ (Χαρτ. 6). Το πρώτο έχει κάποιο μικρό ρεύμα αέρα. Μας το ονόμασε «Αλεπότρυπα». Το δεύτερο δεν είχε όνομα. Κατα την διάρκεια της εξερεύνησης του πρώτου συναντήσαμε ένα μικρό παιδί Αλβανικής καταγωγής το οποίο έβοσκε πρόβατα στην περοχή. Με δυσκολία συννενοηθήκαμε μαζί του όμως μόλις κατάλαβε μας έδειξε άλλα 2 βάραθρα, ένα -8μ (Χαρτ 4.) και ένα

μικρό το οποίο δεν είχε ιδιαίτερο ενδιαφέρον με βάθος -4μ. Το ίδιο βράδι μας έκαναν το τραπέζι ο Τάκης Ζώνας και η Κατερίνα.

Πέμπτη 2 Μαρτίου 2000. Ο Ανδρέας φεύγει πρωί- πρωί ενώ στην ομάδα προστείθετε η Ολυμπία Αναγνώστου. Μετά το μεσημέρι ξεκινάμε για την περιοχή Λούτσα βορειο-δυτικά του χωριού. Εξερευνούμε τον «Μεγάλο Κάρκανο» (-25μ) το πιο αξιόλογο από όσα εξερευνήσαμε στην περιοχή της ημέρες εκείνες. Κατηφορίζοντας μπήκαμε για λίγο σε ένα από τα πολλά ορυχεία βωξίτη τα οποία είναι αμέτρητα στην περιοχή. Επισκευτήκαμε επίσης το μοναστήρι του Όσιου Λουκά, ένα από τα αξιοθέατα της περιοχής, χτισμένο τον 11^ο αιώνα μ.χ. Το βράδυ γλεντήσαμε με τον ...πατροπαράδοτο σπηλαιολογικό τροπο στην ταβέρνα του Γιώργου Κόλλια (9 Μούσες) ο πατερας του οποίου μας καθοδήγησε και στα βάραθρα την πρώτη μέρα. Μέχρι και με ...ξυλοπόδαρα χορεύαμε !!!!

Παρασκευή 3 Μαρτίου 2000. Ημέρα χαλαρή μετά την διασκέδαση της προηγούμενης. Δεν κάναμε σπήλαια.

Σάββατο 4 Μαρτίου 2000. Αναχώρηση για Αθήνα, αφού σταματήσαμε για λίγο περπάτημα στο οροπέδιο της Αρβανίτσας το οποίο είχαμε επιλέξει οτι θα χρησιμοποιούσαμε για κατασκήνωση βάσης κατά την καλοκαιρινή αποστολή.

Κυριακή 5 Μαρτίου 2000. Με καλές εντυπώσεις οι φίλοι μας αναχωρούν για την Γαλλία στις 07:00 το πρωί.

Παρασκευή 25 Φεβρουαρίου 2000.

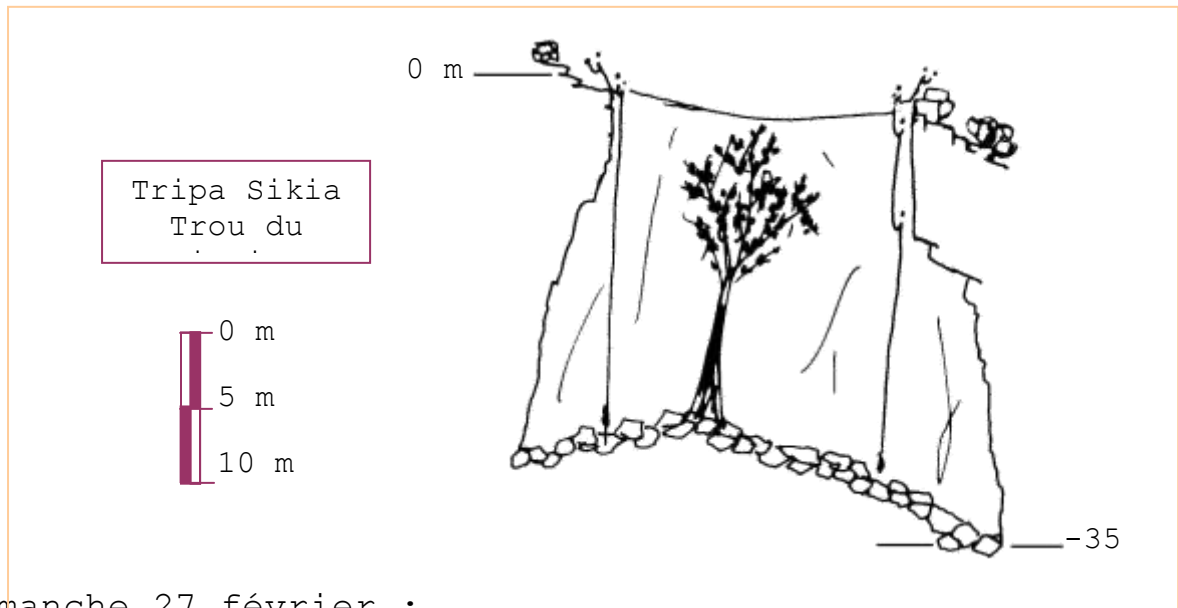
Οι Γάλλοι συνάδελφοι είχαν την ευκαιρία να προσεγγίσουν το μέρος της καλοκαιρινής αποστολής και να δουν τον χώρο κατασκήνωσεις. Η ολιγοήμερη αποστολή εκτός του οτι έφερε τα λιγοστά αυτά σπήλαια (σαν ευρήματα) επισφράγισε την απόφαση για την διοργάνωση της καλοκαιρινής αποστολής στην «Στοιχειωμένη» και την ευρύτερη περιοχή. Το βουνό άρεσε πολύ στους Γάλλους αλλά και σε όσους από εμάς δεν το είχαν επισκεφτεί. Εάν οι συνθήκες το επέτρεπαν θα είχαμε και περισσότερα ευρήματα ενώ θα είχαμε επίσης προσπελάσει και λίγο την «Στοιχειωμένη». Ο Ανδρέας εμπνεύστηκε την ονομασία της αποστολής, όπως άλλωστε είθιστε τα τελευταία χρόνια:

« Κυνηγώντας τα στοιχιά 2000 »

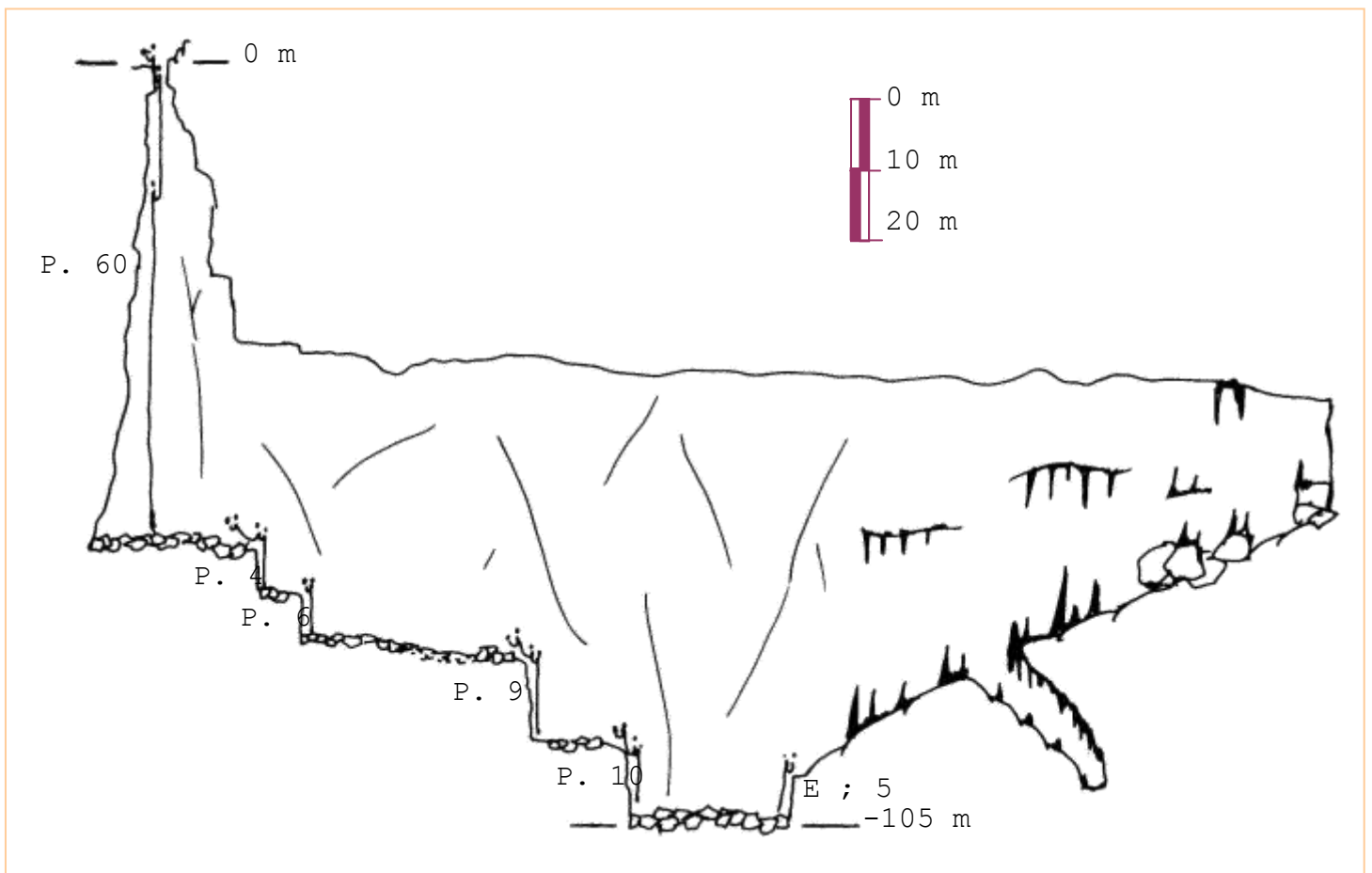
Τότε δεν γνωρίζαμε ακόμα τι μας επιφύλατε το καλοκαίρι που ερχόταν... Γνωρίζαμε όμως όλοι την ευθύνη μας απέναντι στους πρώτους εξερευνητες των οποίων έπρεπε να φανούμε αντάξιοι.

Croquis d'explo. :

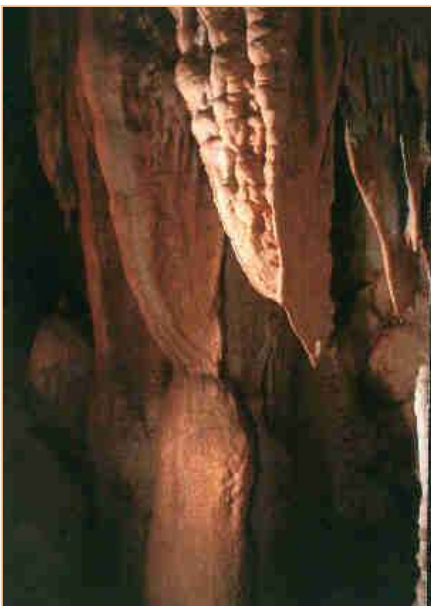
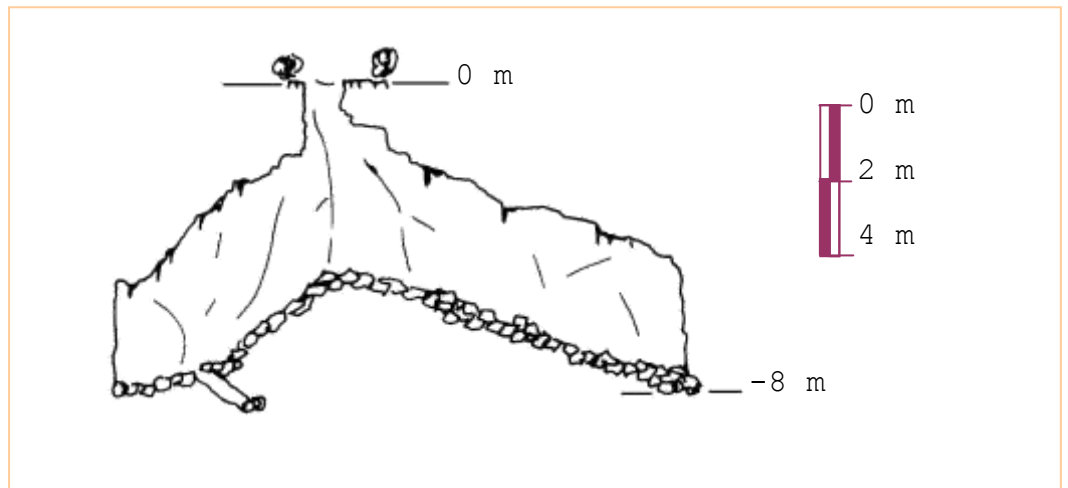
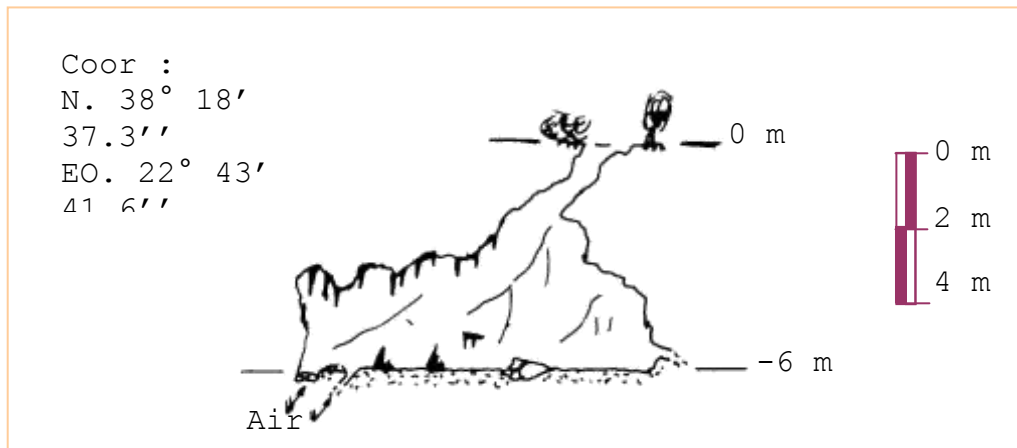
Samedi 26 février :

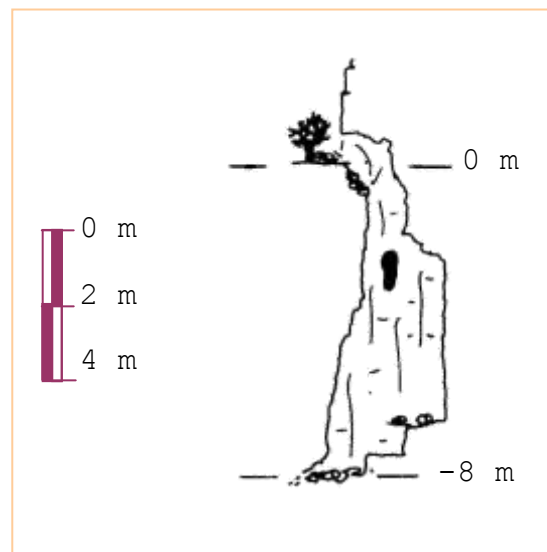
Dimanche 27 février :

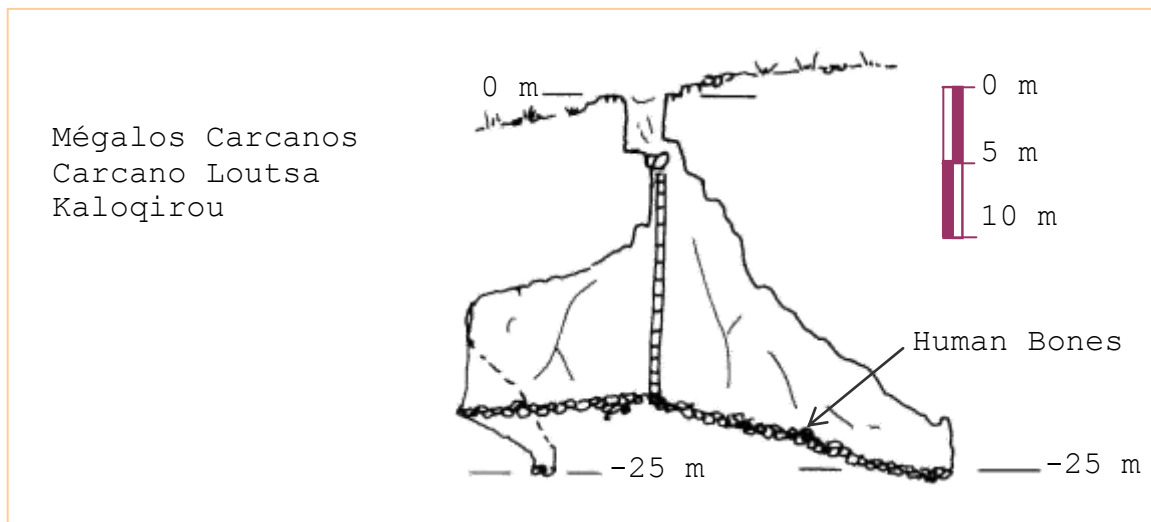
Mercredi 30 février :

Photographie :
Adamopoulos
Costas

Jeudi 01 mars :

Photographie :
Adamopoulos
Costas

Budget :

Transport :		
- Autoroutes	92 F	92 F
- Avion	1700 F x 3	5100 F
- Loc. Voitur	2044.28 F	2044.28 F
- Essence	700 F	700 F
Bouffe, resto, petit dej.	1240 f	1240 F
	TOTAL :	9176.28 F
	Total / pers. :	3058.76 F

Conclusion :

La neige nous ayant empêché de prospecter sur le massif prometteur notre objectif d'expé pour cet été est maintenu.

Cette préparation aux moindres résultats spéléo nous aura néanmoins permis de repérer les lieux (camp de base) et de nous faire connaître des habitants de Kiriaki.

Historique :

- ◆ Camp d'exploration du Σ.ΕΛ.Α.Σ. pendant l'été 1998.
- ◆ Exploration du Μέγαλος Carcanos par un chercheur d'or !!! en 1999.

Annexes :

Attestation de parrainage de la FFS, CREI. :

FEDERATION FRANCAISE DE SPELEOLOGIE
130, rue St Maur - 75011 PARIS

COMMISSION DES GRANDES EXPEDITIONS

ATTESTATION n° **9 / 2000**

Je, soussigné, **Marc FAVERJON**, agissant au nom du Président de la Commission des Grandes Expéditions Spéléologiques, certifie exacts les renseignements ci-dessous concernant l'expédition **PREPA KIRIAKI 2000** composée de personnes tous membres de la Fédération Française de Spéléologie.
(I, undersigned, acting for the president of the Committee for French Caving Expeditions, certify the undermentioned indications concerning the expedition.....consisting of people, all members of the French Federation of Speleology)

Responsable de l'expédition : Nom **MONGES** Prénom **Thierry**
Surname first name

Adresse **2, route de Corrier**
Address **01 640 JUJURIEUX**

Lieu de l'expédition (Pays, région, massif) : **GRECE** **Ouest Athènes**
Expedition place(Country, area, massif)

Dates de l'expédition : **24 février - 5 mars**
Expedition dates

Noms et prénoms des membres de l'expédition :
Full name of the expedition members

Thierry MONGES, Alain SOUBIRANNE, Ghislaine NOAILLES		

Après examen du dossier, il a été décidé d'accorder à cette expédition le **parrainage** de la Fédération Française de Spéléologie.
After study of the project, it has been decided to allow to this expedition the sponsorship of the French Federation.

Pour valoir ce que de droit,
le **24-fevr-00**

Pour le Président de la F.F.S.
(signature, nom et qualité)
Marc FAVERJON - Président CREI

Plaqueette du SELAS :

Couverture

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ Αθλητικής & Επιστημονικής ΣΠΗΛΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

10 θεωρητικά μαθήματα & 6 πρακτικά ΣΕΛΑΣ
Διάρκεια 6 εβδομάδες

Εκπαίδευση στις τεχνικές κατάβασης και ανάβασης με μονό σκοινί.

Μονοήμερες εκπαιδευτικές εξορμήσεις σε απλάια & θάρατρα.

Ήμερη εκδρομή με την ολοκλήρωση του κύκλου των σεμιναρίων.

Παριορισμένος αριθμός συμμετεχόντων. Δηλώστε έγκαιρα συμμετοχή.
Εγγραφές - πληροφορίες στα γραφεία του Σ.Ε.Λ.Α.Σ. Πατισίων 44-46, τηλ.: 9020 171

Υπεύθυνοι σεμιναρίων:
 Νίκος Μπατάκης, τηλ.: 0944 925541
 Κώστας Αδαμόπουλος, τηλ.: 0945 323938

Intérieur

Από την φύση της εξερεύνησης ένα ηλιόλουστο φυσικότατο δραστηριότητα όπως περπατάμε ορεινά, κατασκηνώσεις, αναρρίξεις, πενήνη και ελεύθερη οι οποίες προσγγίζουν τον κέρσοισα, ιδιαίτη την εξερεύνηση κάποιου σπηλαιου ή θάρατρας.

Από την στιγμή της εισόδου των σπηλαιολόγων στην ύπαιθρο κόσμο, η αίσθηση είναι τελείως διαφορετική καθώς εκεί κυριαρχεί το σκοτάδι, η ησυχία και η απόλυτη ποικιλία. Γνωρίζουμε όμως σε παραπάνο η γοητεία του σπηλαιου και η φιλοδοξία μιας καινούργιας (μικρής ή μεγάλης) ανακάλυψης.

Ο Σ.Ε.Λ.Α.Σ. έχει από επιτυχία του μεγάλος εξερευνητικές αποστολές. Καθάρουμε να έχει έναν συνεχώς αυξανόμενο αριθμό μελών, δραστηριοίτητων και εκδηλώσεων. Διοργανώνουμε σε ετήσια βάση Σεμινάρια Επιστημονικής και Αθλητικής Σπηλαιολογίας με θεωρητικά και πρακτικά μαθήματα. Μέσα από αυτά μπορεί ο σπηλαιολόγος να πάρει το πρώτο απαραίτητα εφόδια για την συμμετοχή στις εξερευνητικές αποστολές του σπηλαιου.

Μέλη του Σ.Ε.Λ.Α.Σ. έχουν συμμετέχουν σε πολυάριθμες επίσημες εξερευνητικές προσπέσεις με Γάλλους & Ιταλούς σπηλαιολόγους. Είναι κατέκον-συναρμολογημένα εκπαιδευτικό τίτλο από την Γαλλική Ομοσπονδία Σπηλαιολογίας (FFS).

Η σπηλαιολογία

Speleologie

apart from being a scientific sport it is way of living too. Knowledge and some experience in several sciences is recommended. The activity is consisted of hiking, climbing (free or technical, both on several degrees) camping, trekking. Main target is the location and the exploration of a cave which, often, is not assigned before.

By the time the caver enters the cave, the feeling becomes so different. "The underground is a completely different world" a humid, dark and quiet one! When you walk through kilometers of galleries for the very first time you feel like the "first man on the moon".

The last year the number of SELAS' members has dramatically increased. In order to inspire new cavers, SELAS organize every year Scientific and Athletic Speleological Training periods. The training is consisted of indoor and outdoor lessons. At the end of these training periods, the graduates are able to participate, either individually or in the terms of SELAS, in many exploratory expeditions, both in Greece and abroad.

Many graduates have been part of the most important discoveries in the field of speleologie of the past ten years. All these events give them the opportunity to learn modern techniques and to exchange ideas when they find themselves among cavers of other nationalities.

Follow SELAS Club: Explore, study and protect the Greek caves.

Dos

Σ.Ε.Λ.Α.Σ.
 Σπηλαιολογικός Ελληνικός
 Αθλητικός Σύλλογος

Πατισίων 44-46, Τ.Κ. 116 31, Ν. Κόλυμος
 Τηλ. 9020 171, fax 76 48 297
 Ώρες Άνοι: Δευτέρα & Τετάρτη 20:00-22:00

S.EL.A.S.
 Hellenic Speleological
 Athletic Club

44-46 Patissios St., GR 116 31, N. Kollymbos
 Tel. +30-1-90 20 171, Fax +30-1-76 48 297
 Opening Hrs: Monday & Wednesday 20:00-22:00

URL <http://www.selas.com.tj>
 e-mail: selas96@hotmail.com